

TESTIMONY ID: 1057

AGE: 23

AGE RANGE: 21-25

GENDER: f

MARITAL STATUS: single

REGION: Kharkiv region

OCCUPATION STATUS: Occupied (as of the time of writing)

FORCIBLY DISPLACED: yes

EDUCATION: Secondary specialized education

DATE OF TESTIMONY: 2022-07-06

DATE RANGE: 2022 Summer

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

It is terrifying when you wake up in the morning to the sounds of gunshots or the sound of airplanes. When you can't understand that a war has started and what your next actions are when you have small children, and you worry more about them than about yourself when a shell hits near your home. You try with all your might to take everything you need for yourself and your children and run to the basement, you sit there and do not realize why, how long you have to sit here, what to eat for the children, especially when the youngest child is a month old, and she is on formula, you sit in the basement for about 3-4 days, and then there is the opportunity to leave. You leave for someone else's unfamiliar city, leaving your native home, and there is only one question in your head: "For what?" And so when you arrive in a foreign city and find housing, you seem to be living no longer the same life that was before. It is terrifying to leave home because of the war and to follow the news every day from morning to night, to find out how many people died, how many houses were destroyed, people abandoned their homes, came, and no one knows what will happen next, how to live on, people have lost their jobs, many have lost relatives, it is terrifying to see that only ruins remain of your hometown. You live today; I don't know what will happen next; young boys, sons, brothers, parents, and children lose the joy of childhood; why is it such a fate for our children to face war, live in fear and not know what will happen tomorrow? What is our Ukraine suffering for? What are people suffering for? People live in fear, and children sit in basements instead of playing with friends on the street, walking on playgrounds or going for walks in parks; it is scary when a small child asks for food, and you can't give it to her, because there is no mixture, and you watch your child die in your arms from hunger, - war is terrifying, why is it all for us.

НОМЕР СВІДЧЕННЯ: 1057

ВІК: 23

ВІКОВИЙ ДІАПАЗОН: 21-25

СТАТЬ: жін

СІМЕЙНИЙ СТАН: неодружений/а

ОБЛАСТЬ: Харківська область

ОКУПОВАНІСТЬ ТЕРИТОРІЙ:

Окуповані на момент написання

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: Так

ОСВІТА: середня спеціальна

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2022-07-06

Проміжок часу: 2022 Літо

ОПИШІТЬ СВІЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

Це дуже страшно, коли ти прокидаєшся вранці від звуків пострілів або гулу літаків. Коли ти не можеш усвідомити, що почалася війна, і які твої наступні дії, коли в тебе є маленькі дітки і ти переживаєш за них більше, ніж за себе, коли поруч із твоєю оселею влучає снаряд, і ти щосили намагаєшся взяти все необхідне для себе та дітей і біжиш у підвал, ти сидиш там і не усвідомлюєш, за що, скільки вам тут ще сидіти, що їсти діткам, особливо коли найменшій дитині місяць і вона на суміші, ти сидиш у підвалі приблизно 3-4 дні, і потім є можливість виїхати, і ти виїжджаєш у чуже незнайоме місто, залишаючи свій рідний дім, а в голові лише одне питання "За що"? І ось коли ти приїхав у чуже місто, знайшов житло, ти начебто живеш, але вже не тим життям, що було раніше. Це дуже страшно, через війну покинути дім, і щодня з ранку до ночі стежити за новинами, дізнаватися, що скільки людей загинуло, скільки будинків розбито, люди кинули свої будинки, приїжджали, і ніхто не знає, що буде далі, як жити далі, люди втратили роботу, багато хто втратив рідних, дуже страшно дивитися, що від твого рідного міста залишилися одні руїни, і ти живеш сьогоднішнім днем, не знаю, що буде далі, гинуть молоді хлопці, сини, брати, батьки, діти втрачають радість дитинства, за що така доля нашим дітям зустріти війну, жити в страху і не знати, що буде завтра. За що страждає наша Україна, за що страждають люди, люди живуть у страху, діти сидять у підвалах, замість того, щоб грати з друзями на вулиці, гуляти на майданчиках або ходити гуляти в парки, страшно, коли маленька дитина просить їсти, а ти не можеш їй цього дати, тому що немає суміші, і ти дивишся, як твоя дитина помирає в тебе на руках від голоду, - війна - це дуже страшно, за що нам це все.

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material, attribution must be given.